

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝΑΓΓΕΛΙΩΝ

Εκδίδεται κατά Σάββατον.

Τιμή έτησια της Εφημερίδος έντός της έπικρατείας Δραχ. 30. και έκτος 36
Τιμή καταχώρησης διά τὰ δικασικά λεπ. 12 δι' έκαστην γραμμήν

“Ωσπερ έν τοις πολέμοις συμφέρει τοις εύψυχοτάτοις πρώτο, τάττειν, ούτως έν ταις πολιτείαις λυσιτελεί τοις φρονιμοτάτοις και δικαιοτάτοις προεστάναι του πλήθουσ.” (Αριστοτέλης.)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὰ πεφωτισμένα έθνη μόλον αυτόν τόν ύψιπτον θαλμύν τών φάτωντων, μόλην τήν έν τέλειαν της εκπαιδύσεως και τών σχολείων των, δέν πύουον μόλα ταύτα να σκέπτωνται συνεχώς περί τών μεθόδων και του καταλληλοτέρου είς τήν επέκτασιν της παιδείας τρόπου και της προόδου της εκπαιδύσεως. Ημείς μέ τήν κολακευτικήν ιδέαν ότι ήσφαλίσθημεν μέ τήν άνεγερσιν του ώρκίου Πανεπιστημιού μας, άφήσαμεν τὰ πάντα είς τήν Θείαν Πρόνοιαν, χωρίς να μάς μέλη περί μείθων και περί της περαιτέρω τακτοποίησης τών εκπαιδευτηρίων μας και της είς ταύτα γενομένης είς τοις μαθητευόμενους εκπαιδύσεως, είς της έλπίζεταί το πών, αναθέσαμεν είς έν ή μόνον άτομον, διά να δύναται, άν θέλη, να τήν κατανατᾷ είς μονοπωλείον. Ίδου και πάλιν πώς εκφράζεται μία Γαλλική Έφημερίς, ά

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

ΟΙ ΡΕΒΕΚΑΪΣΤΑΙ

Είς τήν Φάλαγγα εύρίσκονται διάφορα περίεργα περί τών καταστρεπτικών συμμοριών αυτών αίτινες έσχηματίσθησαν είς τόν τόπον του Γάλλες. Ίδου πώς ή έφημερίς αυτή εξηγεί τόν σχηματισμόν των και τόν σκοπόν των.

“Ο τόπος του Γάλλες είναι ή Κάιτω-Βρετανία της Άγγλίας, οι Γάλλαι και οι Βρετόνοι είναι μία και ή αυτή γενεά. αι δύο γλώσσαι δέν διαφέρουν είμή κατά το διαλεκτικόν, και τὰ ήθη είναι τὰ αυτά, καθ' όσον τουλάχιστον αι διάφοροι περιστάσεις, είς τας όποιαις οι δύο λαοί εύρίσκονται πρό αιώνων, το συγχωροῦσι. Άρκεί να είπωμεν ότι ο τόπος του Γάλλες έμεινε πολύν καιρόν όπισω εκείνου το όποιον όκόσμος όνομάζει πρό οδον του έξευγενισμού

Είς τοις τελευταίους καιρους ή Άγγλική κυβέρνησις θέλουσα να εισάξη τήν πρόοδον είς τόν τόπον του Γάλλες, εκριψε καλον να τήν εισάξη υπό μορφήν περιφραγμάτων και φορολογημάτων επί των δρόμων. Οι χωρικοί, οιτινες έως τότε

Συνταγματικός, περί της ελευθερίας της δημοσίου εκπαιδύσεως.

α Έκθεσαντες τὰ αποτελέσματα των άποπερατοθεισών συνεδριάσεων των βουλών, δέν άνεφέρχμεν το σπουδαιότερον, το ώρηλημότερον ίσως. Θέλομεν να είπωμεν περί της είς τας δύο βουλὰς εκφρασθείσης γνώμης επί του ζητήματος το όποιον συζητείται πρό πολλού μεταξύ του Πανεπιστημιού και των κατ' αυτού άντιφερομένων αναφοραί, εκ των όποιων τινες συνετάχθησαν δι άλλον τινα σκοπόν, έδωκαν είς τας βουλὰς άφορμήν να κοινοποιήσουν τόν περί του άντικειμένου τούτου στοχασμόν των, και ο στοχασμός αυτός είναι καθ' όλα σύμφωνος μέ τήν κοινήν γνώμην της όποιαις ήμείς πρώτοι έφάνημεν είς ένθερμοι υπερασπισται.

Αί δύο βουλαι θέλουν να εκπληρωται κατά γράμμα ή συνταγματική ύποχρέωσις ήτις άφρα τήν ελευθερίαν της διδασκαλίας δηλαδή το δικαίωμα του άνοιγειν σχολείον να παρχωρηται είς πάντα πολίτην δύναμενον να παρέξη είς το κράτος πᾶσαν έγγύησιν τήν όποιαν ή φρόνημος και πρηννητική κυβέρνησις έχει χρέος να απαιτήση.

δέν ήτον καθυποβεβλημένοι είς τόν κανονισμόν αυτών όστις είναι γενικώς συστημένος είς τας λοιπός επαρχίας της Άγγλίας, καθ' άπολίτευτο, ως είναι, δέν έδέχθησαν τήν πρόοδον αυτήν μέ εύχαρίστησιν. Και όσον ούπω, είς διάφορα μέρη, έσπευσαν να καταδαφίσουν τὰ περιφραγματα και να καταστρέψουν τοις οικισμούς των φυλάκων, διά να κάμουν τας αντιπροσδευτικὰς εκφοράς των μέ περισσοτέρην προφύλαξιν οι Γάλλαι μας έστοχάσθησαν διά να μένουν άγνώρστοι να ένδύνωνται γυναικεία και να μαυρίζουσι το πρόσωπόν των. Η μέθοδος έφάνη έξαίρετος ή έν τάχει διεδώθη είς τόν τόπον και επειδή οι λαοί της Άγγλίας τρέφονται μέ τήν άνάγνωσιν της άγιαις Γραφής και εφαρμίζουσι απ' αυτήν είς πᾶν πράγμα το όνομα και το διήγημα, οι καταδαφισται των περιφραγμάτων εκοιναν άστέιον να βαπτίσουν μέ το όνομα της Ρεβέκας τόν αρχηγόν της συμμορίας των, και να όνομασθούσι οι ίδιοι αι θυγατέρις της Ρεβέκας. Ούτω Ρεβέκα είναι ο τίτλος παντός αρχηγού της κατά των περιφραγμάτων εκστρατείας, και αι θυγατέρις της Ρεβέκας είναι οι άνθρωποι του στρατού του.

Αί εκστρατείαι των Ρεβεκαϊστών απέβλεπον

Αποδείξεις ιδιαιζούσης έκνότητος και ήλικότητος, βαθμοί τακτικώς άποκτηθέντες, άστηρά και γενική επαγρύπνησις εκ μέρους του κράτους, ποινικαί διατάξεις όρίζουσαι τήν επαγρύπνησιν αυτήν, ίδου ποιαι είναι οι γενικοί όροι κατά τοις όποιους είς σαφός νόμος δύναται να παρέξη τήν ελευθερίαν είς τήν διδασκαλίαν. Αί ληφθείται πληροφουρίαι, αι γενηθείσαι όμιλίαι, το μετά παρησίαις εκτεθέν αίτημα των δύο συνόδων επί του ζητήματος τούτου, είναι τρανά δείγματα διά να μάς πείσουν ότι αι δύο βουλαι ούτω πᾶς έννοούσαι τήν ελευθερίαν ταύτην.

Αδίκως έσυκοφαντήθη το Πανεπιστήμιον και τα μέλη αυτού. Είς τας δύο βουλὰς, οι συκοφανται άπεδοκιμάσθησαν διά της μειοψηφίας, εκατεδικάσθησαν διά της απόλυτου πλειοψηφίας. Παρέστησαν το Πανεπιστήμιον ως έν είδος βιομηχανικής εταιρίας, κχωρισμένης από το κράτος, από τήν όποιαν εξητείτο να καταστραφή το μονοπωλείον. Είς τας δύο βουλὰς, το θέμα τούτο κτεπολεμήθη και άπεδοκιμάσθη. Το Πανεπιστήμιον είναι το διδάσκον κράτος. Η διδασκαλία αυτή του Ροίερου Κολλάρδου ούδέ διεπιλονικήθη καν μέ άυστηρότητα.

δλαι κατ' εύχήν το πράγμα μετεβλήθη είς άστέισμου θρόνον το κοινόν έλαος μέρος είς τοις γελοίους αυτοις μετασχηματισμοις των μεγάλων μίμων ένδεδυμένων μέ μετοφούστανα, οιτινες υπερασπιζοντο μέ όλα ταύτα ύπόθεσιν συμπαθητικήν προς τοις κατοίκους. Οι ύπάλληλοι της έξουσίας έξευτελίσθησαν, και ή κυβέρνησις εκρινεν όρθον να αναβάλη τήν διάδοσιν της προόδου είς τόν τόπον του Γάλλες.

Τὰ πράγματα δέν έμεινον έως εδώ. Η επιτυχία των Ρεβεκαϊστών έκαμε να επισύρη πολλούς μέ το μέρος των, δη ή νεολαία των χωρίων ήθέλησε να ύποβληθη είς αυτοις, άλλ' οι Ρεβεκαϊσται διά να κάμουν επίδειξιν και διά να προσβάλουν τὰ όμματα μέ το γυναικείον ένδυμα, δέν έδέχοντο είς τήν εταιρείαν των ειμή ύποκείμενα πολλά μεγάλα, και μάλιστα ανθρώπους μέ γυναικεία. Έχουν λοιπόν ήδη έν είδος όργανισμού, και καθίστανται επίφοβοι.

Είναι γνωστόν ότι ο περί των πτωχών νόμος έλασε μεγάλην μεταβολήν είς τήν Άγγλίαν. Παρητήθη διε ή διανομή των βοηθειών είς τας κοιτικές ενεθάρυνε τήν δαληρίαν και κύησε τήν ανάπτυξιν της πτωχείας, άντι να τήν έμποδίση

Ἡλπισαν νὰ ἐπιτύχουν ἀπὸ τὰς βουλὰς κάποιαν ἀμφιρεπῆ γνώμην ἣτις νὰ δύναται νὰ μεταφρασθῆ ὑπὲρ τῶν συνεταιριῶν τῶν μὴ ἀναγνωρισμένων ἀπὸ τοὺς νόμους. Αἱ βουλαι ἔδωκαν ὁμογνωμόνως νέαν δύναμιν εἰς τοὺς νόμους αὐτοὺς τοὺς ἐπίουσις ἔν μέρους ἐξ αὐτῶν θελεῖ νὰ διαφύγη ἢ νὰ τοὺς καταφρονίσῃ. Μία ἐκτακτος διαταγὴ τῆς ἡμέρας κατέστρεψεν ἐν ἀκαρεῖ, εἰς τὴν βουλὴν τῶν ὁμοτίμων, τὰς ὑπὲρ τῶν Ἰησοῦτιῶν ἱεραρχείας εὐχὰς. Ἐπροσπάθησαν, ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους, νὰ παραστήσουν τὴν πανεπιστήμιον διδασκαλίαν ὡς ἀσέβη· καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου, νὰ καθυποβάλλουν τὸν ὀρθὸν λόγον εἰς τὸν ἀπόλυτον ζυγὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας· ὡμίλησαν περὶ τῆς καθολικῆς φιλοσοφίας, περὶ τῆς καθολικῆς ιστορίας, περὶ τῆς καθολικῆς γραμματικῆς, περὶ τῶν καθολικῶν μαθηματικῶν, κτλ. Ἐγνώσθη τὸ ἄδικον καὶ τῆς ψευδοῦς κατηγορίας καὶ τῆς προμελετηθείσης συγχύσεως. Ὁ Κ. ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσως ὑπουργός, ὡς ἀρχηγός τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Κ. Κουσίνο, ὡς ἀντιπροσωπεῖον εἰς τὸ βασιλικὸν συμβούλιον τὰ φιλοσοφικὰ μαθήματα, ὑπεστήριξαν τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀρχῶν ὡς πρὸς τὰ πράγματα, ὁ Κ. Κουσίνο τὸ ἐξέθεσεν, καμμία πρότασις ἀντιβαίνουσα εἰς τὰ δόγματα τῆς θρησκείας δὲν διδάσκειται εἰς καμμίαν ἐδρὰν τοῦ βασιλείου. Ὁ πρὸς τὰς ἀρχάς, ἡ διδασκαλία τῶν κατ' ἀρίθμους ἐπιστημῶν, φιλοσοφικῶν καὶ φιλολογικῶν, δὲν πρέπει νὰ ἀντίκειται εἰς τὴν θρησκείαν, νὰ εἶναι ὁμοῦ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συμβιβάζεται καὶ τὸ πρὸς τὴν πίστιν χρεωστούμενον σέβας καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν συναδήσειων.

Τὸ κράτος δὲν πρέπει νὰ πληρῶνῃ καθηγητὰς διὰ νὰ διδάσκουν εἰς τὴν νεολαίαν μαθήματα ἐναντίον εἰς τὰ δόγματα ἢ τὴν ἠθικὴν τῶν καθολικῶν· ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ προχωρῇ περαιτέρω, καὶ, ὡς μᾶς συγχωρηθῆ ἢ ἐκφρασις, νὰ θεοκρίσῃ τὰ ἐκπαιδευτήριά της. Τοῦτο ἠβελενεῖσθαι ἄλλο εἶδος καταδυναστείας. Τοῦτο εἶναι ἀλήθες· ἀλλὰ ποῖα ἢ θεραπεία; ἔστο χάσθησαν νὰ συστήσουν; ἐν εἶδος οἰκημάτων διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς ἄσυλα ἔπου νὰ φέρονται οἱ ἐνδεεῖς εἰς τοὺς ὁποίους καθιστοῦν τὴν διαμονὴν ἀνυπόφορον, καθυποβάλλοντες αὐτοὺς εἰς σκληρὰς ἐργασίας.

Ἡ ἀντικοινωνικὴ ἀνθρωπία αὕτη ἐθεωρήθη μὲ κακὸν ὄμμα ἀπὸ τὸν ὄχλον, καὶ οἱ Ῥεβεκαῖσται κατασταθέντες ἐπανορθωτικοὶ ὑπερέσπισται τῶν ἀδικημάτων, ἐμψυχούμενοι ἄλλως τε ἀπὸ τὴν καλὴν ἐκδοσιν τῆς πρώτης τῶν ἐκστρατείας ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον εἰς τὰ δημόσια αὐτὰ οἰκήματα τῶν πτωχῶν καὶ ἤρχισαν νὰ τὰ καταστρέψουν.

Ὁ Ῥεβεκαῖσμός, λοιπὸν, ὡς καὶ ὁ χαρτισμός (ἐνωσις πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ συνταγ. χάρτου) εἶναι σύμβολον ἀντενεργείας τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον τὴν καταβλίδει καὶ τὸν ἐνοχλεῖ μᾶλλον παρ' ὅ,τι τὸν εὐχαριστεῖ. ὅσον γελοῖα καὶ ἀνὸς ὑπάρχη ἢ μορφή ὑπὸ τὴν ὁποίαν γίνεται, τὸ σύμπτωμα τοῦτο εἶναι ὄχι ὀλιγωτέρου δειδὸν καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον. Οἱ ἐν τοῖς πράγμασι πρέπει νὰ σκεφθῶσι ἀρκούντως περὶ τὴν ἀντενεργίαν τούτου

ας. Σιμὸς τῶν δύο τούτων χεῖρον τῶν διδασκαλικῶν τάξεων, ὑπάρχει καὶ ἐν ἄλλῳ τρίτον· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ νὰ διδασκῶν εἰς τοὺς παῖδας ἢ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσις, ἢ νὰ προμηθεύονται εἰς τοὺς ἀνηλικίους ὄντας διαφόρου θρησκείας τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτὴν συμφῶνως μὲ τὴν πίστιν τῶν. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον καθ' αὐτὸ γίνεται εἰς ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς καταστάματα. Μαθηταὶ οἵτινες ἐκτελοῦν δεκάκις τῆς ἡμέρας μίαν θρησκευτικὴν πρᾶξιν, μίαν προσευχὴν· οἵτινες παρευρίσκονται ἐκάστην ἐβδομάδα εἰς ὁμιλίαν, εἰς μαθήματα ἐλεημονετικά, οἵτινες ἀκροάζονται τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν πέμπτην, τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν ἔσπερον τῆς κυριακῆς, κτλ. ἐκτελοῦν θεαίως τὰ θρησκευτικὰ ἔργα μὲ περισσοτέραν τάξιν παρ' ὅ,τι ἐκτελοῦν τὸ πλεῖστον μέρος τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

Ἄντινες ἀντιπρόσωποι ἐζήτησαν ἐπομένως βελτιώσεις, τὸ ἕκαστον διὰ νὰ ὑπερασπιθῶσιν οἱ πρῶτοι τὸ Πανεπιστήμιον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Κανεὶς ἐν τούτοις, ἐξαιρουμένων τῶν προκαταλειημένων πνευμάτων ἢ τῶν φαρμακῶν, ὅ ἐστι ἐνὸς πολλὰ μικροῦ μέρους ἀντιπάλων, δὲν στοχάζεται πρέπον νὰ ταυτισθῆ ἢ ἐλευθερίαν τῆς διδασκαλίας μὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, ἐπὶ παραδείγματι· δηλαδή, νὰ ἀφεθῆ, χωρὶς καμμίαν διευθυνσιν, ἢ ἀνατροπὴ τῆς νεολαίας εἰς τὴν διάκρισιν τῆς πείρας, ἐκ τῶς τοῦ νὰ καταστῆλονται ἐπειτα ὁποσοδήποτε αἱ καταχρήσεις. Δὲν ὑπάρχει τι κοινὸν μεταξὺ τοῦ δικαίωματος τοῦ νὰ ἐκφράξῃ τις τὴν γνώμην τε ἔμπροσθεν τοῦ κοινοῦ, καὶ τοῦ δικαίωματος τοῦ νὰ διδάσκῃ παῖδας εἰς τὸ σχολεῖον. Ἄλοῖμονον εἰς τὸν τόπον ἔπου ταῦτα συνεχῶνται.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ αὗται παράγονται ὑπὸ τὰς διαφιλονικίσεις καὶ τὰς ψηφουρίας τῶν δύο βουλῶν. Ὁ περὶ τῆς διδασκαλικῆς ἐλευθερίας νόμος, προπαρασκευασθεὶς ἀπὸ τὸν τύπον, ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσως ὑπουργοῦ, παρεσκευάσθη ἀκόμη

ἀλλ' ἂν καὶ πολλὸ ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ὡς διπλωμάται καὶ ὡς πολιτικοί, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως δὲν προσέχουσι περισσοτέρον εἰς τὰ πολιτικὰ ζητήματα παρὰ τοὺς λεγόμενους ἄρχοντας οἵτινες κυβερνοῦν τὴν Γαλλίαν. Ἦ θέλει ἀκολουθῆται ἀπὸ τὴν ἀκατανόητον αὐτὴν ἀδικίαν τῶν δύο κυβερνήσεων; τὸ μέλλον θέλει μᾶς τὸ δείξει.

— Τὰ ἀκόλουθα συμβῆντα τὰ ὁποῖα ἀναγκάσθησαν εἰς τὴν Σημείαν ἐπιβεβαιώσθη τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω.

Καρμαθὲν, τὴν 27 Ἰουνίου. — Τὴν παρελθούσαν δευτέραν οἱ Ῥεβεκαῖσται ἐφθασαν ἐδῶ διὰ νὰ κυριεύσουν τὴν πόλιν καὶ νὰ καταστρέψουν τὸ δημόσιον οἰκίμα τῶν πτωχῶν. Ἦτον ἔως 12,000 τὸν ἀριθμὸν, καὶ ὀπλισμένοι μὲ ῥάβδους, τουφέκια, κοντάρια, λόγχας, κτλ. ἔφερον διαφόρους σημαίας ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι γεγραμμένα αἱ ἐξῆς ἐπιγραφαί: ἡ θάνατος, ἢ ὁ θάνατος! τὸ αἷμα καὶ ἡ ἐκδίκησις! ἄρτος διὰ τοὺς ἀποθνήσκοντας τῆς πείνης!

Φθόσαντες ἔμπροσθεν τοῦ δημοσίου οἴκου ἢ τοῦ ἐργαστασίου, ἐθράυσαν τὴν θύραν καὶ ἄρχισαν ἤδη νὰ τὸ κατασκάπτουν, ὅτε κατ' εὐτυχίαν

καὶ ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῶν βουλευτῶν, τοῦλάχιστον ἐτέθησαν ἀρκούντως αἱ ἀπαιτούμεναι βᾶσεις. »

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν τὸ ἀκόλουθον. — Περιποίησις τῶν παραφρόνων μὲ τὴν μουσικὴν. Οἱ ὄρνοι τῶν πυρηναίων, τῶν ὁποίων αἱ ἀρμονίαι εἴχοι εὐρημήθησαν πικροῦ τόσον πολλῶν, παρέστησαν ἔμπροσθεν τῶν πικρῶν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τινὰ μελωδικὰ δράματα, τὰ ὁποῖα ἐπροξένησαν θυμῶν ἀποτέλεσμα καὶ ὑπερέβησαν τὰς ἐλπίδας τοῦ λαοῦ, ὅτις τοὺς ἐπισκέπτεται. Κατ' ἀρχάς ἐκπλαγέντες οἱ πικρῶντες ἔμεινον ἐκστατικοὶ καὶ εἰς σιωπηλὸν θαυμασμόν, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐδείξαν δείγματα χαρᾶς ἢ δάκρυα συμπληθητικά. Εἰς ἐκ τῶν μελαγχολικῶν ἐκείνων τοὺς ὁποίους κυριεῖ ἡ ἐνόχλησις τοῦ βίου καὶ τῶν ὁπίων ὁ παραφροσύνη ταράττει μᾶλλον τὰς ἠθικὰς δυνάμεις παρὰ τὰς διανοητικὰς, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῆ καὶ εἶπε μὲ συγκίνησιν ἀπεράτιστα νὰ ἀποθάνω, ἀλλ' ἤδη αἰσθάνομαι ὅτι δύναμαι ἀκόμη νὰ ἀγαπήσω τὴν ζωὴν. Εἰς μανικὰς τῶν ὁπίων ἢ μανιώδης κατὰστασις κτεκράτει μεμονομένον πάντοτε, ἐδοκίμασεν ἐν αἴσθημα τὸ ὁποῖον τὸν ἐκάμα νὰ ἀλωιωθῆ καὶ νὰ παύσῃ ἀπὸ τὴν ταρχίν του· ἀλλ' ὅ,τι ὑπῆρξεν ἀξιοσημείωτον ἦτον, ὅτι τὸ τέλος ἐκάστου μελωδράματος συνοδεύετο μὲ δείγματα ἐπευφημίας, γινόμενα μὲ εὐσημοσίην καὶ κατὰ τὴν τάξιν ὡς γίνονται ἀπὸ τοὺς σώας ἔχοντας τὰς φρένας ἀνθρώπους.

Πᾶς τις δὲν δύναται νὰ μὴν ὁμολογήτῃ ὅτι ἡ μουσικὴ κάμνει μεγίστην ἐνέργειαν εἰς τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν, καὶ ὅτι ἐφαρμοζομένη προσηκόντως δύναται νὰ προξενήσῃ θαυμάσια ἀποτελέσματα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν πικρῶν.

— Γράφουν ἐξ Ἀλεξανδρείας, τὴν 26 Ἰουλίου. Ἐσχάτως ἔμπορος τις Ῥώσος διαζόμενος ἀπὸ τοὺς τελῶνας νὰ πληρώσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ 12 τοῖς 0/0 διορισμένον ἀπὸ τὴν διατίμησιν διὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ σίτου, ἀπειποιήτο νὰ τὸ πληρώσῃ, καὶ ἀνεφέρθη περὶ τοῦ

ἐν ἀπίσπασμα τοῦ 4ου τμήματος τῶν δραγμῶν ἐμφανισθὲν αἵφνης δεισκόρπισεν ἐν ἀκαρεῖ τὸν ἀτακτον αὐτὸν ὄχλον ὅστις ἔλαβε τὴν φυγὴν καθ' ὅλας τὰς ῥύμας τῆς πόλεως· 500 ἐκ τῶν Ῥεβεκαῖστων ἐσυλλήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν ἐν τῷ ἄμα· θέλουσι δικασθῆ εἰς τὸ προσεχές κακουρηστικῶν. Ἡ πόλις ἔμεινε ἡσυχος, καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα. Τὴν Κυριακὴν οἱ στρατιῶται ἔλαβον διαταγὴν νὰ ἀπέλθωσι εἰς Νεβ—Κάστλε Ἐμλὴν ὅπου οἱ Ῥεβεκαῖσται ἐσυναθροίσθησαν περὶ τὰς 10-12,000. Ἦσαν τόσον καλὰ ἐπλιτμένοι καὶ ἔλαβον τόσον καλὰ τὰ μέτρα ὅστε οἱ δραγῶνοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἔμβουν εἰς τὴν πόλιν παρὰ τὴν ἀκόλουθον δευτέραν. Τριμῆρος πόλεμος ἤρχισεν ἐπὶ τῆς γειφύρας τοῦ Νεβ—Κάστλε. Οἱ δραγῶνοι ἔχασαν τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὅπλα τῶν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸν ποταμὸν. Εἰς μόνος ἐπνίγη, οἱ ἄλλοι ἔλαβον πλῆγας καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἦστον βαρείας. Τὸ ἐργαστασίου ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρός καὶ λέγεται ὅτι πολλοὶ ἄλλοι οἰκίαι καταστράφησαν. Οἱ Ῥεβεκαῖσται εἶναι κύριοι τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐν μέρει τοῦ 73 τμήματος τῆς γραμμῆς ἐκίνησε διὰ τὴν πόλιν. Ἡ πόλις θέλει εἰσθῆ αἰματώδης.

του εις τον προξενον του. Ο προξενος μεσο-
λαβήσας, έκαμε να δοθῆ ἡ άδεια τῆς εξαγω-
γῆς με μόνον τὸ δικαίωμα 3 τοῖς 0/0. Λέ-
γεται ἐν τῷ παρόντι ὅτι ὁ πασσαῶς σκοπεῖει
να επιστρέψῃ εἰς τοὺς ἄλλους ἐμπόρους τὰ 9
τοῖς 0/0 τὰ ὅποια ἐπλήρωσαν περὶ πλέον. Οἱ
ἄγγλοι ἐμποροὶ ἐπροσκήθησαν εἰς συνέλευσιν
διὰ νὰ λύσουν διάφορα ζητήματα τὰ ὅποια
ἀποβλέπουν τὰ προνόμια παραχωρηθέντα εἰς
τοὺς Ῥώσους ἐμπόρους. Πολλοὶ στοχάζον-
ται ὅτι ὅλοι συμφώνως θέλουν ἐπικαλεσθῆ τὴν
κατάρτησιν τῆς συνθήκης τοῦ 1838. Οἱ ἐμ-
ποροὶ γάλλοι συνήχθησαν ὡσαύτως καὶ ἐκ-
μον καὶ αὐτοὶ παράπονα.

— Ἐσχάτως ἐγένεσαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ σχο-
λείου τῶν κορασίων διευθυνομένου παρὰ τῆς
Κ. Κοκόνας, εἰς ἃς παρευρέθησαν αἱ ἀνήκου-
σε πολιτικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ μας, καὶ
εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐφάνησαν ἀρκούντως αἱ
πρόδοι τόσοσιν εἰς τὰ γράμματα καθὼς καὶ εἰς
τὰ χειροτεχνήματα.

— Ἀνέκδοτα ἐπὶ Ναπολέοντος. — Ὁ
περίφημος Κουβιέρος ἠγάπα νὰ ὁμιλῆ πολὺ
ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, καὶ πολλάκις εἰς
πολλὰς ὥρας κατὰ συνέχειαν. Ὁ Ναπολεὼν
ἂν καὶ βραχύλογος, ἤκουε μόνον τοῦτο με εὐ-
χαρίστησιν τὸν σοφὸν αὐτόν, ἔφθανε μόνον νὰ
ἐτελειώσῃ χωρίς προσιμιάματα εἰς τὰ συμπε-
ρασματα τὰ ὅποια ὁ Ναπολεὼν ἐπεθύμει νὰ
μάθῃ. Μίαν ἡμέραν ὁ Κ. Κουβιέρος ἀποτε-
λῶν μέρος μιᾶς ἐπιτροπῆς, ἦλθεν εἰς τὸ Σαιντ
Κλουδὶ διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὸν αὐτοκράτορα,
ὅστις μόλις τὸν ἶδε, ἐρχεται κατ' εὐθείαν εἰς
αὐτόν. — Καλὴ ἡμέρα σας Κ. Κουβιέρε, τοῦ
εἶπε με χαρίεντα τρόπον. χαίρω διότι σὰς ἶδα,
ἤθελα νὰ σὰς ἐρωτήσω τί ἐκάμετε τὴν παρελ-
θούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸ βασιλικὸν Συσχολαστή-
ριον (ἰνστιτούτο) ; — Βασιλεῦ, ἠσχολήθη-
μεν πολὺ διὰ τὴν ζάχαριν τῶν κοκκινουγυλί-
ων. — Ἀ, ἄ, πολλὰ καλὰ. Καὶ τὸ Συσχο-
λαστήριον στοχάζεται ὅτι ἡ γῆ τῆς Γαλλίας
εἶναι πρόσφορος διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κοκ-
κινουγυλίων ;

Διὰ νὰ ἀποκριθῆ εἰς αὐτὸ τὸ τόσοσιν ἀπλοῦν
καὶ τόσοσιν καθαρῶς ἐκτεθὲν ζήτημα ὁ Κ. Κου-
βιέρος ὡς καθ' αὐτὸ σοφὸς, ἄρχισε νὰ κάμῃ μί-
αν ὁμιλίαν γεωλογικὴν ἐπὶ τοῦ εἴδους τῆς γῆς,
ἀκολουθῶς μετέβη εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν
τῶν κοκκινουγυλίων, καὶ ὅταν κατήντησε εἰς
τὰ συμπεράσματα του, ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἤ-
κουε πλέον προ πολλῆς ὥρας. Ἡ σιωπὴ μό-
νη τοῦ καθηγητοῦ τὸν ἔκτεμε νὰ ἐνοήσῃ περὶ
τῆς ἀλλαγῆθεν δευνοίας του. — Πολλὰ καλὰ
Κ. Κουβιέρε, τοῦ εἶπεν, ἀλλὰ τὸ Συσχολαστή-
ριον στοχάζεται ὅτι ἡ γῆ τῆς Γαλλίας εἶναι
πρόσφορος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κοκκινου-
γυλίων;

Ὁ σοφὸς Κουβιέρος, στοχασθεὶς ὅτι κάποια
προαπασχόλησις ἔκαμε τὸν αὐτοκράτορα νὰ
δῶσῃ ἄλλοῦ τὴν προσοχὴν του, ἐπανελάβε τὴν
ὁμιλίαν του ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξηκολού-
θησε μέχρι τέλους. Ὁ Ναπολεὼν ὅστις δὲν ἐπε-
ρίμενε τόσῃ μακρὰν ἀπάντησιν, ἄρχισε πάλιν
νὰ διδῆ τὸν νοῦν του καὶ νὰ σκέπτεται εἰς ἄλ-
λα ἀντικείμενα ἔπειτα ἀφοῦ ὁ Κ. Κουβιέρος
ἐτελειώσῃ τὴν ὁμιλίαν του, τὸν ἀπεχαιρέτησε
με τοὺς λόγους τούτους : — Σὰς εὐχαριστῶ
κατὰ πολλὰ, Κ. Κουβιέρε. Τὴν πρώτην φο-

ρὰν καθ' ἣν ἤθελον ἰδεῖν τὸν Βαρθολαίτον, θέ-
λω τὸν ἐρωτήσῃ ἂν αὐτοὶ οἱ κύριοι τοῦ Συ-
σχολαστηρίου στοχάζονται διὰ τὴν γῆ τῆς Γαλ-
λίας εἶναι πρόσφορος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν
κοκκινουγυλίων.

— Ἀναγιώσκεται εἰς τὴν Νομοθετικὴν
τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον. — Ὁ Σουλτάνος
δὲν παραιτήθη εἰσεῖτι ἀπὸ τὰς πρὸ πολλοῦ με-
λετωμένας ἐστρατιεῖς κατὰ τὸ Τούνεσι.
Γράμματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναγγέ-
λουν ὅτι ὑπάρχει πολλὰ μεγάλη εἰς τὸν ναύ-
σταθμὸν κίνησις. Ὁ στόλος ἐφοπλήθη, καὶ
ἠτοιμάθη διὰ νὰ ἀποπλεύσῃ μελετᾶται νὰ
ἐξέλθῃ εἰς τὴν Μεσόγειον ὑπὸ τὸ πρόσχημα
ναυτ. κῶν τινῶν γυμνασμάτων καὶ μικροῦ πε-
ρίπλου. Ὁ καπετὰν πασσαῶς θέλει ἐπιβιβασ-
θῆ εἰς τὸ Μαχμουδιέ, καὶ ὁ καπετὰν
Βίλκερ θέλει διοικεῖ μίαν φρεγάταν.

Ἡ Γαλλία δὲν πρέπει νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν πε-
ρίστασιν αὐτὴν τὸν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς
εὐρισκόμενον τόπον, πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῆ εἰς
τὰ σχέδια τῆς Τουρκίας καὶ νὰ γίνετα ἡ ἄσ-
πισ τοῦ Τουνεσίου καὶ τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς
τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναμφιδόλως προσωρμίσθη
εἰς Οὐρλακ ὁ ἀντιναύαρχος Παρσεβάλ - Δεσ-
χενές μετ' ὁ δίκροτον ὁ Ἀκαμπτος καὶ
τὸ ἀτμόπλοιο ὁ Λαβουσιέ. Ἡ μικρὰ
αὐτῆ μοῖρα θέλει εἰσελθῆ ἀνίκανος διὰ νὰ ἀντι-
σταθῆ διὰ τῆς βίας εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ τουρ-
κικοῦ στόλου ἀλλὰ δύνανται νὰ παρέξῃ κάποιο
βάρος εἰς τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ πρέσβε-
ῶς μας.

Ἄν ἡ Τουρκία θέλει νὰ γυμνάσῃ τοὺς ναύ-
τας τῆς, δύναται νὰ στείλῃ τὰ πλοῖά τῆς εἰς
τὴν Μαύρην θάλασσαν, μετ' ἡν ἄδειαν τῆς Ῥωσ-
σίας, ἥτις λέγεται πάντοτε ἡ πλέον πιστὴ τῆς
σύμμαχος, ἀλλὰ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν Μεσόγειον
δὲν ἔχει κανέν συμφέρον. Ἡ ἀντιβασιλεία
τοῦ Τουνεσίου εἶναι πρῆγματικῶς ἀνεξάρτη-
τος καὶ εὐρίσκειται ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς
Γαλλίας. Ἡ ἀντιβασιλεία τῆς Τριπόλεως δι-
οικεῖται ἀπὸ διοικητὴν τούρκον ἢ Συρίαν εἶ-
ναι ἡττοχὸς ὁ πατῆς τῆς Αἰγύπτου ἐκτελεῖ
τὰ ἄρθρα τὰ ὅποια τοῦ ἐπέβαλεν ἡ Πόρτα·
αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διαφοραὶ
δὲν δύνανται νὰ τελειώσῃν διὰ τῶν ὀπλων ἢ ἡ
Γαλλία λοιπὸν πρέπει νὰ ἀντιτείνῃ, ὡς ἐπρα-
ξε τὸ παρελθόν ἔτος, ὑποχρεώσασα τὸν ὀθωμα-
νικὸν στόλον, νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερα τὰ Δαρδανέ-
λεια, διότι ἡ εἰς τὴν Μεσόγειον παρουσία του
γίνεται αἰτία ταραχῶν εἰς τὰ μικρὰ περὶ ὧν
ὁ λόγος κρᾶτη.

Ἦθελον εἰσελθῆ ὠφέλημον ἐν τῷ παρόντι νὰ
ἐνδυναμωθῆ με τινα πλοῖα ἢ ναυτικὴ μοῖρα
τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ ἄγγλοι θέλουν στείλει ἀ-
ναμφιδόλως τινα πλοῖα τῆς γραμμῆς εἰς τὴν
Τένεδον, καὶ δὲν πρέπει οἱ λαοὶ τῆς ἀνατολῆς
νὰ μᾶς βλέπουν κατωτέρως ἀπὸ τὴν Ἀγ-
γλίαν.

— Γράφουν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν τὴν 5 Ἰου-
λίου — Ἀφ' οὗτο ἐκαινοποιήθη ἐνταῦθα ὅτι ὁ
Ἀλέξανδρος Καρα-Γεώργεβιχ ἐκλέχθη ἐκ δευτέ-
ρου ἡγεμῶν τῆς Σερβίας, φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐρο-
τᾶ καθὲς τί ἐγένετο ἢ τελευταία τοῦ αὐτοκράτο-
ρος τῆς Ῥωσίας ἀπόφασις. Καὶ πραγματικῶς
κάμμια ἀπὸ τὰς διατάξεις τῆς ἀπόφασεως αὐτῆς
δὲν ἔλαβε τὴν ἐκτελεσίν τῆς. Ἡ ἐκλογή τοῦ νέου
ἡγεμόνος εἶναι πράγμα ἀπικτήτων ἢ δὲν γνωρίζε

κανεὶς πῶς ὁ Βαρίν Λιέβιν, ὅστις ἐπρεπε νὰ
ἐπαγρυπνῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφασεως, ἠ-
δυνήθη νὰ κλεισθῇ τοῦ ὀρθοῦ μους του εἰς τὰς πα-
ρβιάσεις τῆς πράξεως αὐτῆς. Μᾶλλον ταῦτα πολ-
λοὶ στοχάζονται ὅτι εἶναι καλῆσιν νὰ διατηρη-
θῆ ὁ πρίγκιψ Ἀλέξανδρος παρὰ νὰ ἐκτεθῆ ὁ τό-
πος εἰς ταραχὰς νέας ἐκλογῆς. Τέλος πάντων
ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῆς τουρκικῆς ἐ-
ξουσίας ἐν κόμμα τὸ ὅποιο θεωρεῖ τὴν δευτέραν
ἐκλογὴν τοῦ Καρα-Γεώργεβιχ ὡς ἀπόδειξιν τοῦ
ἀφανισμοῦ τῆς Ῥωσικῆς ἐπιβροῆς· τὸ κόμμα
σοχάζεται ὅτι ἕαρον Λιέβιν βλέπων τὴν διάθεσιν
τῶν πνευμάτων, ἐπρότίμησε νὰ παραχωρήσῃ οἱ
κειοθελῶς μᾶλλον παρὰ νὰ δεῖξῃ ἀνθίστασιν ἥτις
ἦθελον εἶθαι ἀνωφελῆς.

(ἡ Νομοθετικὴ)

— Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Φρανκ-
φορτ δημοσιεύει τὴν ἐξῆς ἰδέσιν τῆς ὁποίας
τὴν ἐγγύησιν ἀναθέμεθα εἰς αὐτήν.

Ἐκ τῶν ὄχθων τοῦ Ῥίνου 16 Ἰουλίου.
Βεβαιούται ὅτι εἶναι αὐτῆσιν ζήτημα περὶ μι-
ᾶς Εὐρωπαϊκῆς συνοδοῦ ἀφορώσας τὰς ὑποθέ-
σεις τῆς Ἰσπανίας. Ὁ στοχασμὸς οὗτος λέγε-
ται, παρήχθη ἀπὸ τὸ μυστικοτυμβούλιον τῶν
Καραμικῶν. Διεδόθη λόγος ὅτι ὁ παλαιὸς ἀν-
τιπρόσωπος μετ' ἰδουμάεως τῆς ἀρκτουεῖς Πα-
ρίσι (ὁ Κ. δε Πάλμεν) θέλει επιστρέφει εἰς
τὴν αὐτὴν τῶν Κεραμικῶν, ἀλλ' ὁ πρίσθους
οὗτος θέλει ὑπάγει πρῶτον εἰς τὴν Βοσμίαν διὰ
νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν πρίγκιπα Μετερνιχ, τὸν Νέ-
στωρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Προ-
στίθεται ὅτι τὸ σταλὲν μυστικὸν ὑπόμνημα εἰς
τὰς δυνάμεις τῆς ἀρκτου παρέχει τὴν πᾶσαν
ἐπιθυμητὴν ἐγγύησιν καὶ ἀποβάλλει πᾶσαν ἰδέ-
αν δυναστικῶν συμφερόντων. Ἐγένετο ὡσαύ-
τως παραδεκτὴ ἡ συμπράξις τῶν μεγάλων
Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν ἐπέμβα-
σιν τῶν εἰς τὰς τουρκικοαἰγυπτιακὰς ὑποθέ-
σεις.

— Γράφουν ἀπὸ τὸ Παρλίμεν, τὴν 1 Ἰου-
λίου. — Ἡ μεταξὺ τῆς κυβερνήσεώς μας καὶ
τῆς μεγάλης Βρετανίας συμφωνηθεῖται συνθήκη
ὑπεγράφη τὴν 26 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου. ἢ
ἐστάλη εἰς Λονδίνον διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἐπικύρω-
σιν τῆς· ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀγγλία ἐνδιαφέρεται με-
γάλως εἰς τὴν συνθήκην αὐτήν, ὅλοι στοχάζον-
ται ὅτι δὲν θέλει ἀπαντήσῃ καμμίαν δυσκολί-
αν ἢ ἐπικύρωσιν τῆς. Ἄν ἡ Βρετανικὴ κυβέρ-
νησις μᾶς κάμῃ τινὰς παραχωρήσεις, θέλει εἶ-
σθαι εὐκολον νὰ τῆς κάμωμεν καὶ ἡμεῖς ἐκ μέ-
ρους μας· ἡ ἐθνικὴ βιομηχανία μόνον δύναται
ἐκ τούτου νὰ ὑποφέρῃ. Εἰς τὴν περίστασιν,
καθ' ἣν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰσπανία ἤθελον μᾶς
ζητήσῃ τὰς αὐτὰς εὐκολίας, τί ἤθελε γενεῖ ἡ
Γερμανικὴ τελωνιακὴ ἔνωσις, τὰ συμφέροντά
τῆς θέλουν προσβληθεῖν μεγάλως. Καὶ πραγ-
ματικῶς, πλήθος προϊόντων τῆς Γερμανίας ἠ-
θελον εὐρεῖν εὐκολον ἀνάλωσιν εἰς τὸν τόπον μας
ἂν τὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς δὲν ἦσαν
τόσοσιν βαρεῖα.

(Ἐφημε. τοῦ Αὐγούστου τὴν 20 Ἰουλίου)

— Γράφουν ἐκ τῶν μεθορίων τῆς Τουρκί-
ας, 8 Ἰουλίου — Οἱ πρόσφυγες Σέρβοι εἰς τινὰς
ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ επιστρέψουν εἰς τὴν πα-
τριδα των, ἄφησαν τὴν Αὐστριακὴν γῆν, ἀλ-
λὰ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπανήλθον πάλιν εἰς αὐ-
τήν, εἴτε διότι ἡ Ἀστυνομία τοὺς κατεδάρισε
μὲ τὰς σφοδρὰς ἐπιτηρήσεις τῆς, εἴτε διότι
ἐνεργούνται ὁλονὲν αἱ καταδιώξεις καὶ οἱ κρα-
τήσεις ἐνκνίαν ἐκείνων ὅστινες δεικνύουν ἰσὺ
ἀμπάθειαν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ὄρσεν.

δίτις. Βιβλιούται ότι μετά την δευτέραν έκλογον του πρίγκιπος 'Αλεξάνδρου, ο Βούτζιχ ἔδωκεν τὸν Πιερωνιεβιχ μετέβησαν εἰς τὸ Κραγουεβάτζ. Ὁ Βούτζιχ εἶπε λέγον, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἦτο νὰ συστήσῃ σταθεράν τὴν διακονίαν του εἰς τὸ Κραγουεβάτζ διὰ νὰ ἐνεργῇ ὡς στρατηγὸς τῶν Σέρβων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει κάποιον λόγον, διότι ὁ Βούτζιχ εὐρισκόμενος εἰς τὸ κέντρον τοῦ τόπου, δύναται εὐκόλως νὰ προλαμβάνῃ μὲ τὰς ὑπ' αὐτοῦ δυνάμεις πᾶσαν ἐπανάστασιν. Ἄλλ' οὕτως δύναται νὰ σχηματισθῇ δευτέρα τινὰ κυβέρνησιν εἰς τὸ Κραγουεβάτζ ἥτις θέλει εἶσθαι δυνατωτέρα παρ' ἐκείνην τοῦ Βελιγραδίου, καὶ εἰς τὴν περιστάσιν ταύτῃ θηλον δίδεσθαι συνεχῶς αἰτίαι διχονουῶν καὶ συγκρούσεων.

(Ἐφημερίς Αὐγούστου)

— Πρῶτερον οἱ πόλεμοι ἐγένοντο διὰ τοῦ πυρός καὶ τῆς μαχαίρας, αἱ κατακτήσεις διὰ τῆς χύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος, ἤδη γίνονται διὰ τῆς εὐγενούς εἰς τὸν ἐξευγενισμόν ἀμίλλης. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐνόησασα φαίνεται καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ζητεῖ νὰ πολεμήσῃ τοὺς Ἕλληνας μὲ τὴν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ἐξευγενισμοῦ καὶ τῶν φώτων ἀμίλλαν σχολεῖα ἐγείρονται πανταχοῦ εἰς τὸ κράτος τῆς ἀπὸ τὴν Κρήτην μόνον ἔσπειραν ζητοῦντες ἀρκετοὺς ἀπὸ τὸ Γυμνασίον μας διδασκάλους· εἰς τὴν Μιτυλήνην ὁ Κ. Μιχαηλίδης, μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου μας, κάμνει θαυμασίας προόδους εἰς τὸ σχολεῖόν του· ὁ Κ. Ν. Σαλτέλης ἀνεχώρησεν ἐσχάτως ἀπὸ Κυθωρίας διευθυνθεὶς εἰς Παρίσια διὰ νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα του τὰ φῶτα καὶ συστήσῃ τὴν παλαιὰν τῆς ἀκαδημίαν· εἰς τὴν Προῦσσαν καὶ ἄλλας μεγαλοπόλεις τῆς Τουρκίας τὰ σχολεῖα προβαίνουν ἐπὶ τὸ κρῆττον. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὁ Σουλτάνος κινεῖ πάντα λίθον διὰ τὴν βελτιώσιν τῆς γεωργίας· τὸ ἐμπόριον τὸ ὅποιον ἔπασχε τοσοῦτον διὰ τὴν ἀστασίαν τῶν νομισμάτων, τακτοποιεῖται ἔτι λαμβάνει ἐμφύχων ἀπὸ τὴν σύστασιν τοῦ νέου νομίσματος κτλ. ὡς ἐπικηρύχθη εἰς τὴν Ἀμαλθειαν καὶ εἰς τὴν Ἠχώ τῆς Ἀνατολῆς τῆς Σμύρνης· οὗτ' αὖτ' ἄλλα γίνονται εἰς τὴν Τουρκίαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἥτις καὶ οὕτω πληθύνει ὀλονέν τὰ βιομηχανικά τῆς καταστήματα. Ταῦτα μανθάνομεν ἀπὸ διάφορα γράμματα καὶ ἀπὸ διαφόρους ἐφημερίδας· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τί γίνεται!

Ἰδοὺ τί ἀναγινώσκωμεν εἰς μίαν Γαλλικὴν ἐφημερίδα, τὴν ὅποιαν ἐσχάτως ἐλάβομεν.

α "Ἐν ἀπὸ τὰ διδόμενα τὰ ὅποια χαρακτηρίζουν ἐντελῶς τὴν πρὸς ἕν εἰρηνικὸν μέλλον τάσιν τῆς ἐποχῆς μας, καθ' ὃ ἡ χειροτεχνία θέλει λάβει τὴν πρέπουσαν ἀξίαν τῆς, εἶναι ἡ εἰς τὰ Παρίσια παρουσία ἐνὸς νέου ὑπαλλήλου τῆς Ὀθωμανικῆς πρεσβείας ἐπιφορτισμένου εἰδικῶς ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν του τὸ ἔργον τοῦ νὰ σπουδάσῃ τὰ μαθήματα καὶ τὰ ζητήματα τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς πρακτικῆς ἐπιστήμης. Οἱ ἐργάται ἠπόρησαν ὀλέποντες τὸν νέον διπλωμάτην νὰ ἀναμνησθῆται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἐργαστασίων καὶ νὰ βάλλῃ συχνάκις χεῖρα ὁ ἴδιος ἐπὶ τοῦ ἔργου. Τὸ πρῶτον τοῦ ἠλεκτροχημικοῦ χρυσώματος, τὸ ὁρόμενον ἢ ταυτέγενον κόλλημα τῶν μεταλλῶν ἐπὶ ὁμοειδῶν τμημάτων, καὶ κυρίως τὸ ἀποβλέπον τὴν κατασκευὴν τῶν μεθιόν δξύ μολυβδίνων δοματίων, τὸ ζήτημα τῆς καθαρῆς καὶ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν νομισμάτων, ἐπέου.

ρον καὶ ἐξαιρέσιν τὴν προσοχὴν του· καὶ ἂν ἔχεται ἀληθείας, ὅτι περὶ αὐτοῦ ἠκούσαμεν, ὁ ἀπασταλμένος Τούρκος ἐμίσθωσε πολλοὺς ἐκ τῶν ἐμπειρῶν ἐργατῶν τῶν Παρισίων διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐφοδιασμένους μὲ ἐργαλεῖα καὶ διάφορα ἀπὸ τὰ πλέον τελειοποιημένα τῆς τέχνης ὄργανα ».

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Μεγάλοι ἐρευνᾶται μανθάνομεν ὅτι γίνονται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν μας, ἀλλ' ἀγνοεῖται περὶ τίνος λέγονται πολλά· πλὴν εἶναι ἀδόμητος, ἢ καθ' αὐτὸ ἀλήθεια εἶναι ἀγνωστος.

— Οἱ κρεωπῶλαι μας ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν Δημαρχίαν μας προσκλαιόμενοι διὰ τὸν βληθέντα ἐπὶ τῶν βοῶν ὄδασμόν κτλ. λέγεται ὅτι θέλουν παύσει πλεόν ἀπὸ τὸ νὰ φέρουν βόας ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, ἀφ' ὅπου γίνεται ἡ ἀνάλωσις εἰς τὴν ἰνῆσον μας· καὶ προβλέπεται ὅτι θέλομεν ἔχει ἑλλείψιν βοδινῶν κρεάτων, τὰ ὅποια εἶναι πλέον πρόσφορα εἰς τὴν ὑγείαν μας· ἂν, ἐξ αἰτίας τῆς ἑλλείψεως αὐτῆς, πληθυνθῇ τὸ κρέας τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν, ἀλοίμονον εἰς τοὺς συνδημότας μας, καλοτυχία εἰς τοὺς ἰατροὺς μας καὶ τοὺς φαρμακοπῶλους μας!

— Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν τὴν Δημαρχίαν μας νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως προσήλωσιν ἐνὸς φανοῦ, κρινομένου ἀναγκαίου ἐκάστοτε διὰ τὰς συχνὰς ἀπροβλέπτους ἐν καιρῷ νυκτός τῶν οἰκογενειῶν ἀνάγκας.

— Παρακαλοῦμεν ὡσαύτως καὶ τὴν Ἀστυνομίαν μας νὰ μὴ δαικνήσῃ τοσοῦτον τὴν μεροληψίαν τῆς εἰς τοὺς ἀρχοντας καὶ πλουσίους ἔχοντας τὰ πάντα ἐν ἀφθονίᾳ· ἀλλ' ἂς δεικνύει αὐτὴν μᾶλλον πρὸς τοὺς πτωχοὺς στερουμένους σχεδὸν τῶν πλείστων καὶ μὴ ἀπαιτούτων εἰμῆ ἐνὸς μόνου κλοῦ, τὴν ὑγείαν. Δὲν εἶναι κρίμα νὰ παραμονεύονται οἱ χοῖροι καὶ νὰ διώκονται μόνον ὅταν πλησιάζουν τοὺς ἀρχοντικούς οἴκους, νὰ παραμελῶνται ἔτι νὰ ἀφῆνται ἐλευθεροὶ ὅταν περιφέρονται εἰς τῶν πτωχῶν τὰς οἰκίας, ὅπου ὑπάρχει περισσοτέρα τῆς καθαρῆς ἀνάγκη! παντοῦ οἱ ἄθλιοι πτωχοὶ νὰ καταφρονῶνται καὶ νὰ ἔχουν ἄδικον!

— Πόσον ἀπρονοήτοι εἶναι οἱ γονεῖς αἰτινες στέλνουν τοὺς παῖδας ἱτων εἰς τὰ χωρὶς στόμιον φρέατα διὰ νὰ ἐξαντλήσουν ὕδωρ! προχθὲς ἔν κοράσιον περὶ τῶν 10 ἐτῶν ἡλικίας ἐπέσεν εἰς φρέαρ 7 ὄργων βάθους, χωρὶς νὰ τὸ ἴδῃ κανεὶς ἐκ τῶν γειτόνων, μετὰ περὶ ἑλυσθῶν μόλις δύο ὡρῶν ἐξήχθη ἐκ τοῦ φρέατος κωφὸν καὶ ἄλαλον ἔχον διαφόρους κατὰ τὴν κεφαλὴν πληγὰς· λέγεται ὅτι εὐρίσκειται εἰς μέγα κίνδυνον.

— Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς Ἐρμουπόλεως ἐγένον καὶ ἐκεῖναι τοῦ σχολείου τῆς ἄνω Σύρου διευθυνομένου παρὰ τοῦ Κ. Δ. Μαρκουλίδου, ὅπου ἐφάνη ἔτι ἐφέτος, ὡς καὶ ἄλλοτε πάντοτε, μεγίστη ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς πρόοδος, ἂν καὶ κατὰ τὴν τοῦ ἰδιοῦ διδασκάλου ἐκθεσιν, αἱ ἀπουσίαι εἰς τὴν ἐσχάτην ἐξαμηνίαν ὑπερέβησαν τὰ ὄρια. Εἶναι τῶντι παντὸς ἐπαίνου ἄξιος ὁ Κ. Δ. Μαρκουλίδης διὰ τὸν ὅποιον καταβαλεῖ μέγαν κόπον

εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχολείου τούτου συχνὰ ζομένου ἀπὸ παῖδας τοῦ δυτικοῦ πνεύματος· αἱ ἀντενέργειαι καὶ τὰ προσκόμματα τὰ ὅποια ἀπαντῶνται παραβαλλόμενα μὲ τὰς γινόμενὰς εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο προόδους, προξενούν μεγίστην τῶντι ἐκπλήξιν καὶ θαυμασμόν εἰς πάντας.

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀπεφασίσθη, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Κ. Διοικητοῦ μας, τοῦ Κ. Γυμνασιάρχου, τοῦ Δημάρχου, καὶ τοῦ Πρεσβυτοῦ τοῦ Δημ. Συμβουλίου, νὰ δίδεται ἐτήσιος ἀμοιβὴ ἀνάλογος πρὸς τὸν καλὸν αὐτὸν Διδάσκαλον, διὰ τὴν ὅποιαν καταβάλλει προσπάθειαν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ σχολείου του. Εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας, παρευρέθησαν ὁ Κ. Διοικητῆς, ὁ ἐπίσκοπος μετὰ τοῦ κλήρου, αἱ Δημαρχικαὶ ἀρχαί, καὶ ὁ Κ. Φραγκόπουλος μέλος τῆς ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς τῶν σχολείων τῆς Ἐρμουπόλεως, καὶ ἄλλοι πολλοὶ δημόται ἐκ τῆς ἄνω Σύρου καὶ τῆς Ἐρμουπόλεως. Πόση ἠθελον εἶσθαι ἀρχαὶ ἢ ὠφελεια, ἐὰν ὁ ἄξιος οὗτος Διδάσκαλος ἦτον ἀρχηγὸς μεγαλύτερου τινος ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος!

— Πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Κ. Λεωνίδας Καπέλλος Σμυρναῖος, ὁ ὅποιος εἰς διαφόρους Ἑλληνικὰς παραστάσεις εὐχαρίστησεν εἰς τὸ ἄκρον τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηναίων, ἦλθεν ἐδῶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διοργανίσῃ τὸ θέατρον δι' Ἑλληνικὰς παραστάσεις, κατὰ τὸν προσεγγίζοντα χειμῶνα· πρὶν δὲ ἀναλάβῃ τὸν διοργανισμόν τούτον, καὶ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ φέρῃ δύο ὑποκρητῆρας καὶ ἑτέρας ἡλοποιούς ἰκανοὺς νὰ εὐχαριστήσων τὸ κοινὸν μας, βοηθούμενος ἀπὸ τινος κυρίου ἐθελοντῆς τῆς πόλεως μας ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ δύο παραστάσεις, διὰ νὰ δυνθῇ τὸ κοινὸν μας νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἰκανότητός του εἰς τὸ ἐπὶ σκηνῆς διδάσκειν καὶ ν' ἀποφασίσῃ μὲ τινὰ βεβαιότητα νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν ὅποιαν θέλει ἐπιχειρηθῇ συνδρομὴν διὰ τὴν σύστασιν τοῦ θεάτρου μου. Τὴν προσεγγίζουσαν λοιπὸν δευτέραν δίδει τὴν Ἀθηνάσασιν, ὁ Ἀριστόδημος, καὶ παρακινουμένων φιλοκάλους Ἐρμουπολίτας νὰ δειχθῶσι πρόθυμοι κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην συνδράμοντες τὸν κύριον Καπέλλον ὅστις κατέβαλε καὶ κόπους καὶ ἀρκετὰς δαπάνας διὰ τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος παράστασιν.

Ἀριθ. 1276

Ο

Ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἰωάννου Παρασκευᾶ Εἰσηγητῆς Δικαστῆς

Πρὸς ἅπαντας τοὺς δανειστάς αὐτοῦ

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 476 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος Ἰωάννου Παρασκευᾶ νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ κατὰστημα τῶν ἐνταῦθα Ἐμποροδικῶν τὴν δεκάτην ἑκτὴν Αὐγούστου 1813 ἡμέραν δευτέραν τὴν τρίτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν διὰ νὰ παραδώσων τὸν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 480 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἰκανῶν πρὸς ἐκπληρωσιν τῶν ἔργων τοῦ προσωρινοῦ Συνδίκου ἐπὶ τῆς προκειμένης πτωχεύσεως.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν πέμπτην Αὐγούστου 1813

ὁ Εἰσηγητῆς Δικαστῆς (Τ. Σ.) Ἰω. Δ. Μιχαήλ